

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády
ze dne 5. ledna 2009 č. 4

Stanovisko

vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 679)

Vláda na své schůzi dne 5. ledna 2009 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 679), a vyjádřila s ním **nesouhlas**.

Vláda je si sice vědoma, že předložený návrh zákona směřuje ke zkvalitnění stávající právní úpravy a že novelizace zákona o silničním provozu je potřebná, avšak je zároveň toho názoru, že předložený návrh zákona vyžaduje v některých směrech dopracování, případně odstranění některých jeho nedostatků, k nimž patří:

1. Vláda považuje za sporné navržené ustanovení § 10 odst. 3, vylučující právo provozovatele vozidla nebo jiné osoby, které provozovatel vozidla nebo jiná osoba svěřila vozidlo, odepřít podání vysvětlení nebo svědeckou výpověď v případech, kdy by sebe či osobu blízkou vystavil nebezpečí postihu za trestný čin nebo správní delikt, které vyplývají z jiného právního předpisu (například z § 60 zákona o přestupcích). Vláda upozorňuje, že toto právo vychází z čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a nelze je navrženým způsobem odejmout, což lze dovodit i z judikatury Ústavního soudu (z poslední doby např. náleží Ústavního soudu, sp. zn. II. ÚS 82/07 ze dne 17. ledna 2008); vláda v této souvislosti rovněž připomíná, že čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod patří mezi ustanovení, jichž se lze dovolávat přímo. Vláda je připravena spolupracovat na ústavně konformním řešení výše uvedené situace a jako jednu z možností doporučuje zvážit zavedení povinnosti provozovatele vozidla zajistit užívání vozidla v provozu na pozemních komunikacích v souladu se zákonem o silničním provozu a pro případ porušení této povinnosti stanovit skutkovou podstatu jiného správního deliktu, který lze spáchat bez ohledu na zavinění, se současným stanovením liberačních důvodů; v popsané situaci by provozovatel vozidla měl právo na náhradu toho, co na pokutu vynaložil, a to občanskoprávní cestou na skutečném řidiči vozidla (§ 420 občanského zákoníku).

2. Vláda se neztotožňuje s navrhovanou povinností Policie ČR (bod 17 návrhu novely) vyzoomět provozovatele vozidla do 5 dnů o tom, že při jízdě s jeho vozidlem byl pomocí automatického systému zaznamenán bodově hodnocený přestupek, a to především z důvodu, že navržená lhůta 5 kalendářních dnů je velmi krátká na to, aby se během ní podařilo pořízený záznam vyhodnotit a vyzoomění o zjištěných přestupcích doručit provozovateli vozidla; vláda v této souvislosti také upozorňuje, že Policie ČR není, s výjimkou blokového řízení, správním orgánem příslušným k projednávání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, nehledě k tomu, že bodové hodnocení je proces, jehož výsledek je dostupný elektronicky a je proto nadbytečné zavádět další institut oznamování bodového hodnocení.

3. Vláda dále upozorňuje na potřebu zohlednit v návrhu změny zákona o silničním provozu, které vyplynuly z novely provedené zákonem č. 274/2008 Sb., a to zejména zachováním odlišné úpravy zaznamenávání bodů řidičům, kteří jsou příslušníky zpravodajské služby (§ 123b) nebo zachováním úpravy povinností účastníků dopravní nehody, jakož i změny, které vyplynuly z poslední novely zákona o silničním provozu, zejména v otázce zachovaného oprávnění obecních policií měřit rychlost vozidel (§ 79a), popřípadě možnosti získat ověřený výstup z registru řidičů nejen osobně na příslušném úřadě, nýbrž také prostřednictvím kontaktního místa veřejné správy (§ 123b).

4. Za obtížně akceptovatelné vláda považuje rovněž rozšíření povinností přivolat Policii ČR na místo dopravní nehody, a to i na případy, kdy mezi účastníky dopravní nehody nedojde k dohodě na míře účasti na způsobené škodě (bod 13 návrhu novely).

5. Vláda dále upozorňuje na některé legislativně technické nedostatky návrhu, jako například chybné číselné označení posledních dvou článků návrhu nebo chybné zařazení přechodného ustanovení čl. II mezi novelizační body návrhu novely zákona o silničním provozu a na skutečnost, že s ohledem na značný rozsah a dopad navržených změn návrh zákona neobsahuje dostatečnou legisvakanční lhůtu.